

10-päevane palveaeg SÜGAVAM KOGEMUS

1. päev

TEADA JA USKUDA

9.–19. jaanuar 2019

„Kas naine unustab oma lapsukese ega halasta oma ihuvilja peale? Ja kui nad ka unustaksid, ei unusta mina sind mitte.” (Js 49:15)

Kas laps on võimeline mõistma Jumala armastust täiel määral, kui ta pole saanud kogeda oma maise isa armastust? Minu kogemus oli väga raske. Mul oli neli isa. Minu lihane isa lahutas mu emast, kui ma polnud veel sündinudki ning oma hinge põhjani tundsin ma tema hülgamist. Mu ema teine mees oli alkohoolik ja kalduvusega vägivaldsusele. Ta üritas teda isegi tappa. Järgmine võõrasisa oli küll pehme südamega, kuid väga ahne. Koos oma kahe kaaslasega röövis ta kolme pankka. Lõpuks ta tabati, sattus vangi ning ema lahutas end temast.

Minu lapsepõlveaastad olid ideaalist kaugel. Ma polnud enesekindel, mul oli madal enesehinnang ja ma tundsin, et mind ei armastata. Koolis oli mul raske leida sõpru. Teismelisena soovisin ma tugevasti eakaaslaste tunnustust, kuid armastuse otsimised viisid mind ainult üksilduse ja tühjuse tajumisele. Ma ei teadnud, et mu Taevane Isa tegutses nähtamatult, et seda tühjust täita. „Enne kui ma sind emaihus valmistasin, tundsin ma sind...” (Jr 1:5) „... ma olen sind nimepidi kutsunud, sa oled minu päralt!” (Js 43:1) „... ja olen teie Isaks, ja teie olete mulle poegadeks ja tütardeks, ütleb Kõigeväeline Issand.” (2Kr 6:18). „Sest mu isa ja ema hülgasid minu, aga Issand võtab mu üles.” (Ps 27:10).

Kui ma olin 19-aastane, kutsus üks mu sõbratar mind oma koguduse kristliku muusika kontserdile. Ühes laulus oli üleskutse: „*Kui su elu on tühi ja sa oled üksik, anna võimalus Jeesusele!*” Solisti sõnad ja muusika ise puudutasid mu südant. Ma vastasin üleskutsele, läksin ette ja võtsin Jeesuse vastu.

Lugedes Johannese evangeeliumi, avastasin ma fraasi, mis mind vapustas: „Isa ise armastab teid...” (Jh 16:27). Ma olin kuulnud, et Jeesus armastab mind, aga et Jumal Isa ise? ... Kas see on tõepoolest nii? Jumal tundus mulle nii kaugena, kuskil taevastes olevana. Aga Ta võis näha kõiki mu tegusid, ja ma kartsin Teda. Pühakirjaga tutvudes hakkasin ma Jeesust armastama. Samas, Ta tuli Maa peale, et näidata meile oma Isa armastust. Kui Filippus soovis, et Jeesus näitaks neile Isa, vastas

Jeesus talle: „Nii kaua aega olen ma teie juures, ja sa ei ole mind veel ära tundnud, Filippus? Kes on näinud mind, see on näinud Isa.” (Jh 14:9)

Ma pidin tunnistama, et oma Poja Jeesuse kaudu Jumal Isa tõepoolest armastab mind. Esimene samm Jumala poole seisneb selles, et ära tunda ja uskuda armastust, mis Jumalal on meie vastu. (1Jh 4:16), sest Tema armastus tõmbab ja innustab meid tulema Jeesuse juurde. (*Mõtted Öndsakskiitmise mäelt, lk. 104, 105*) „Ent Jumal teeb nähtavaks oma armastuse meie vastu sellega, et Kristus suri meie eest, kui me olime alles patused.” (Rm 5:8). Lisaks sellele, „see oli Jumal, kes Kristuses lepitab maailma enesega ega arvestanud neile nende üleastumisi.” (2Kr 5:19).

Kui ma mõistsin, et Jumal armastab mind tingimusteta, leidsin ma endas jõudu andestada oma maisele isadele seda, et nad mu hülgasid. Jumal andis mulle võimaluse liikuda edasi. Ma tean nüüd, et mul on Taevane Isa ja mina olen Kõigekõrgema, Kuningate Kuninga tütar. Meie Taevane Isa teab, et inimestel on vajadus armastuse ja omaks võtmise järele. Ta pole mind unustanud.

Aga kuidas on mu neljanda isaga? Kui ma olin 11-aastane, läks mu ema veelkord mehele. Teades, et kõik tema eelmised mehed ei pidanud kaua vastu, oli mul huvitav mõelda, kas see inimene jääb meiega. Ja ta jäi. Ma võtsin ta omaks ja hakkasin teda armastama, ta oli mulle otsekui bioloogiline isa. Ta pakkus meile kaitset ja armastust nagu igale isale kohane. Minu ema pole enam elus, aga isal on minu elus tähtis koht. Isa – see on midagi enam kui veresugulus.

Aga kuidas on kujunenud teie elu? Ega teid pole hüljanud keegi teie vanematest või pereliikmetest? Kas te soovite olla kaitstud ja omaks võetud? Kas soovite kogeda omakasupüüdmatut armastust? „Elage elavas ühenduses Jeesusega, siis hoiab Ta tugevasti teie käest kinni ega lase sellest kunagi lahti. Tundke Jumala armastust meie vastu ja uskuge Temasse ning te olete väljaspool ohte: see armastus on ligipääsmatu kalju kõikidele saatana rünnakutele ja riugastele. „Issanda nimi on tugev torn: sinna jookseb õige ja leiab varju.” (Õp 18:10) (*Mõtted Öndsakskiitmise mäelt, lk. 119*)

Soovituslik palvevorm

Ülistus

- Isa, me täname Sind, et oled meid esimesena armastanud.
- Me kiidame Sind selle eest, et Sa tõmbad meid oma armastuse abil enda poole. (Jr 31:3)
- Me täname Sind Sinu lõppematu hoolitsuse eest.
- Issand, me ülistame Sind Su tervendava väe eest.

Patutunnistus

- Issand, andesta meile kõik patud, mis takistavad meil kogemast sügavat suhet Sinuga. [Veeda mõned hetked vaikselt palves, lubades Pühal Vaimul oma südant uurida ja näidata sulle neid patte, mida pead andestuse saamiseks privaatset Jumala ette tooma.]

Eestpalve ja anumine

- Issand, me palume samamoodi, nagu Paulus tegi Ef 3:17–19: Et Sa leiaksid meie südames endale püsiva kodu ja meie usaldus Sinu vastu kasvaks. Et me juurduksime tugevalt Sinu armastuse pinnases. Et me mõistaksime Sinu armastuse laiust, pikkust, sügavust ja kõrgust. Et me oleksime täidetud Jumala kogu täiusega.
- Me palume, et Sa täidaksid meid oma armastusega ja muudaksid kirglikuks, et meie armastus võiks tuua teisi Jeesuse juurde.
- Me palvetame perekondade eest, kelle maailm on täis kaost, kurbust ja segadust.
- Palun õnnista sadu tuhandeid misjonitöö pingutusi üle maailma 2019. aastal. Eriliselt palume kõigi koguduseliikmete kaasatuse evangeelsete pingutuste pärast Indias (2019. a juunis) ja Paapia Uus-Guineas (2020. a mais).
- Me palvetame adventkoguduse liikmete eest, kes seisavad silmitsi tagakiusu ja vangistusega oma usu pärast.
- Palvetame noorte adventistide ärkamise pärast, kes käivad ilmalikes ülikoolides. Saagu neist Kristuse innukad saadikud.
- Me palvetame selle 69% pärast maailma rahvastikust, kes ei ole veel kuulnud puhast kuulutust Jeesusest.
- Issand, me palume seitsme (või enama) inimese pärast oma isiklikus palvenimekirjas. Lasku nad teha Pühal Vaimul oma elus head tööd. Palume ka nende inimeste isiklike vajaduste pärast, kes on praegu siin, ning meie kohaliku koguduse palvesoovide pärast.

Tänu

- Isa, me täname Sind nende eest [nimetage konkreetseid inimesi], kes on meid armastanud ja aidanud meil kasvada.
- Tänu selle eest, et Sinu käsi oli meie kohal veel enne meie sündimist. (Ps 139:13)
- Issand, ma tänan Sind selle eest, et isegi kui ma oleksin olnud ainus inimene, oleksid Sa ikka minu eest surnud. („Kristuse tähendamissõnad“, lk 187)
- Aitäh, et vastad meie palvetele veel enne, kui me küsime.

Töötused, millele palvetamise ajal mõelda

- „Sest Isa ise armastab teid, kuna teie olete armastanud mind ja uskunud, et mina olen tulnud Jumala juurest.“ (Jh 16:27)
- „Issand ilmutas ennast mulle kaugelt: Ma olen sind armastanud igavese armastusega, seepärast jääb mu osadus sinuga.“ (Jr 31:3)
- „Vaadake, kui suure armastuse Isa on meile andnud: meid hüütakse Jumala lasteks ja need me olemegi. Maailm ei tunne meid, sest ta ei tunne teda.“ (1Jh 3:1)

SEESTPOOLT VÄLJAPOOLE

„Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, kes ei sünni ülalt, ei või näha Jumala riiki.” (Jh 3:3)

Ma kasvasin üles hea lapsena ja kuulasin alati ema sõna. Koolis olin ma tähelepanelik ja austasin õpetajaid. Ma ei osalenud ulakate kogunemistel, ei tarvitanud alkoholi ega proovinud narkootikume, nagu mu koolikaaslased.

Lõpuks sai minust kristlane ja ma olin selle üle uhke, et olen korralik inimene. Ma toitusin õigesti, loobusin rokkmuusika kuulamisest ja nautisin kristlikku muusikat, riietusin tagasihoidlikult, õpetasin hingamispäevakoolis, organiseerisin evangeelseid ja misjoniüritusi ning tunnistasin usust oma eluga. Ma andsin oma südame Jeesusele, sain ristitud, uskusin siiralt Tema Sõna ja ootasin rõõmsalt igavest elu Tema riigis. Kõik minu elus oli nii või teisiti seotud kogudusega ja selle teenimisega ning heade tegude tegemisega. Väliselt elasin ma õiget elu. Ometi taipasin ma varsti kui pealiskaudne oli minu kristlik kogemus ja kui väga ma vajasin Jeesust.

Ühel õhtul olin ma oma koguduse seminaril, mis oli pühendatud kristlikule elule. Õde, kes esines, rääkis sellest, et kuni inimene pole ülevalt sündinud, pole tal päästvat suhet Kristusega. Ta tsiteeris järgmist mõtet Ellen White'i raamatust „Ajastute igatus”: „Kristlase elu ei ole vana kohandamine või parandamine; see on inimolemuse täielik uuestiloomine. Enese minale ja patule tuleb surra, ning hakata elama uut elu.” (*ingl. k. lk. 172*) Mind rabas karm reaalsus: osutub, et kristlik elu ei ammenda kaugeltki minu seniseid ettekujutusi! Tõsi on, et minu elu muutus teiseks, kui ma hakkasin Kristusesse uskuma, kuid see oli just „osaline muutumine”, „parandamine”. Kuigi ma olin kristlane, elas mu oma mina jätkuvalt edasi. Ma olin ägestuv ja kergesti haavuv. Ma olin upsakas ja nõudsin, et kõik tehtaks nii nagu mina mõtlesin. Ma ei alandanud oma mina Kristuse ees. Ma olin arvamusel, et minu pääsemine on tagatud sellega, mida ma tegin, kuid mul puudus päästerõõm. Ma tunnistasin Kristusest, kuid mul polnud Kristuse armastust. Ma ei andnud ennast Tema meelevalda. Oli hädavajalik, et Jeesus kujundaks mind seestpoolt.

Kuidas anda ennast Jeesuse meelevalda? Esiteks on meil tarvis ära tunda oma vajadust Päästja järele, asetades Teda esimesele kohale.

„Kultuuril, haridusel, tahtejõu harjutamisel ja inimlikel jõupingutustel on oma koht, kuid siin on need jõuetud. Nende abil võib saavutada väliselt õiget käitumist, kuid ei saa muuta südant või puhastada elu allikaid... Kui inimene ei saa uut südant, uusi soovet, uusi eesmärke ja ajandeid, mis viivad teda uuele elule, siis ta „ei või näha Jumala riiki” (Jh 3:3) (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 18*). Ma ei saanud muuta oma südant, kuid ma sain otsustada loobuda Tema tõttu oma tahtest. Ma vastasin kahetsuse annile ja kahetsesin oma eneseõiguse, enese arvamuste, egoismi ja enesehaletsuse pattu, andes seejärel oma tahte Kristuse meelevalda, et Tema mind juhiks.

Teiseks, kasutagem kallihinnalisi minuteid õppimaks tundma Teda, kes on Igavene Elu. „Aga igavene elu on see, et nad tunneksid Sind, ainsat tõelist Jumalat, ja Jeesust Kristust, kelle Sina oled läkitanud.” (Jh 17:3). Kasutades aega Pühakirja uurimiseks, palvetamiseks ja lähedaste suhete loomiseks oma Päästjaga tundsin ma, et minu elu hakkas omandama uut mõtet. Jeesuse tahtel hakkas see imelisel moel muutuma. Minu mõistus uuenes, kujunesid uued vaated ja tunded. Minu soov Jumalat teenida muutus sügavamaks.

Te võite öelda: „Aga mina olen selles koguduses sündinud, ma olen kogu elu olnud kristlane!” „Ma pole mitte kunagi maailma läinud!” „Ma töötan Kristuse heaks sellest ajast peale, mida mäletan!” See kõik võib olla võimalik, ja nii, tänu Jumalale! Sellegipoolest, kõige selle juures pole te veel Jumala Poega tõeliselt vastu võtnud.

Võib olla, et Püha Vaim on teidki veennud, et teie kristlik kogemus pole sügav. Mida teha? Te võite palvetada: „Oh Jumal, uuri mind ja tunne ära mu süda! Katsu mind läbi ja tunne ära mu mõtted! Vaata, kas ma olen valuteel ja juhata mind igavesele teele!” (Ps 139:23,24) Andke oma süda ja elu Talle, ja Tema avab järjest teie elu sfäärid, mida on tarvis muuta. Koostöös Temaga ei jää teie elu endiseks!

Soovituslik palvevorm

Ülistus

- Isa, me kiidame Sind selle eest, et oled meid puhastanud kõigest ülekohtust.
- Issand, me ülistame Sind, sest Sina suudad hoida meid komistamast ja Sa paned meid laitmatuna oma kirkuse palge ette hõiskama (Jd 24)
- Me kiidame Sind selle eest, et tood meile patutundmise ja mõõtmatu armu.

Patutunnistus

- Issand, palun näita meile neid eluvaldkondi, kus meie isekus on ikka veel elus.
- Paluna andesta meile meie ennastõigustav ja ennasthellitav või enesehaletsuslik vaim.
- Palun näita meile, millistes eluvaldkondades peame veel muutust kogema [võta paar vaikusehetke].

Eestpalve ja anumine

- Issand, palun anna meile arusaamist Sinu tahtest ja aita, et meie elu oleks Sinu nime vääriline.
- Palvetame nende eest, kes on vaimulikud ja mentaalses vangikongis, palume, et Sa vabastaksid nad nende süütundest.
- Me palume, et Sa täidaksid meid oma õiguse viljaga.
- Issand, me palume, et tooksid esile suured adventistide väed, kes teeniksid Jumalat teiste armastamise kaudu ja evangeeliumi jagamise kaudu inimestega teistest kultuuridest ja uskudest.
- Palun too esile tänapäeva valdeslasi – tudengeid, kes on valmis Sind teenima rasketes paikades.
- Me palvetame 62 miljoni inimese pärast neis 28 endises Nõukogude liidu suurlinnas (Euro-Aasia divisjonis), kelleni on olnud kõige raskem jõuda.
- Me palume, et Jumal ärataks julgeid misjonäre, kes oleksid valmis töötama 746 rahvusgrupi hulgas Lähis-Ida 20 riigis.
- Me palvetame 1000 Misjonäri Liikumise eest Põhja-Aasia Vaikse ookeani divisjonis ja Lõuna-Aasia Vaikse ookeani divisjonis. Olgu need noored inimesed, kes teenivad riikides nagu Taiwan, Hiina, Venemaa ja Birma, ristitud Püha Vaimuga, et nad võiksid väelisel edasi viia jumalariigi tööd.
- Me palume ka seitsme (või enama) inimese pärast oma isiklikus palvenimekirjas [nimetage nende nimed, kui see on sobilik].

Tänu

- Issand, me täname Sind nende inimeste eest, kes on meid juhatanud vastu võtma otsust Sinu kasuks.
- Täname Sind, et Sa ei ole meid meie mineviku läbikukkumiste ja vigade pärast maha jätnud.
- Täname Sind patukahetsuse anni eest ja selle eest, et näitad meile, kui väga me Sind vajame.
- Täname Sind selle eest, et Sina tead lõppu juba alguses ja Sa vastad meie palvetele oma ajal ja viisil.

Töötused, millele palvetamise ajal mõelda

- „Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus loodu, vana on möödunud, vaata, uus on sündinud.“ (2Kr 5:17)
- „See on Issanda suur heldus, et me pole otsa saanud, sest tema halastused pole lõppenud: need on igal hommikul uued – sinu ustavus on suur!“ (Nt 3:22–23)
- „Kui aga Jumala, meie Päästja heldus ja inimesearmastus ilmus, siis ta päästis meid – mitte õiguse tegude tõttu, mida meie nagu oleksime teinud, vaid oma halastust mööda, uuestisünni pesemise ja Püha Vaimu uuendamise kaudu. Seda Vaimu on ta meie peale ohtralt valanud Jeesuse Kristuse, meie Päästja läbi, et meie, tema armust õigeks saanud, oleksime igavese elu pärijaiks lootuse põhjal.“ (Tt 3:4–6)
- „Ja ma annan teile uue südame ja panen teie sisse uue vaimu. Ma kõrvaldan teie ihust kivise südame ja annan teile lihase südame.“ (Hs 36:26)
- „Nüüd ei ela enam mina, vaid Kristus elab minus. Ja mida ma nüüd elan ihus, seda ma elan usus Jumala Pojasse, kes mind on armastanud ja on iseene loovutanud minu eest.“ (Gl 2:20)

SUURIM VÕITLUS

„Ja te otsite mind ja leiate minu, kui te nõuate mind kõigest oma südamest.” (Jr 29:13)

„Meilt oodatakse täielikku Jumalale andumust, et toimuks selline muutus, mille puhul oleks meis taastatud täielik sarnasus Temaga... Võitlus enese „minaga” see on suurim võitlus, mida inimesed on pidanud kunagi võitlema. Et oma „mina” ära võita ja täielikult Jumala tahtele alistuda, on vaja jõudu pingutada. Ilma end Jumalale ära andmata pole uus püha elu inimesel võimalik” (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 43*)

Lapsest saadik olen ma tahtnud olla Jeesuse sarnane. Iga päev oma elu Temale pühendades palvetasin ma, et Ta mind muudaks. Ja imelisel moel Ta vastas mu palvele. Mu äi George kolis meie juurde elama pärast seda kui ta naine vähki suri. Me olime rõõmsad, et ta oli meie lähedal ja soovisime, et tal oleks osa meie väikese tütre elus. Me lootsime, et meie pere elu ja osavõtt pere jumalateenistusest avaldavad talle head mõju.

Me elasime talus, kus oli hobusetall, järv ja karjamaa ning talu maadel käisid sageli metsloomad. George oli kirglik looduse armastaja, nii et see oli tema omaette oleku jaoks parim koht. Igal hommikul jalutas ta järve lähedal. Ühel hommikul ta ei tulnud oma jalutuskäigult tavalisel aja tagasi ja mu mees läks teda otsima. Selgus, et George oli kukkunud kitsemuraka põõsasse ja ei suutnud üles tõusta. Mitme järgmise nädala jooksul kaebas ta jalgade värisemise üle ja tal oli raske käia. Analüüsid näitasid, et tal on kasvaja, millel olid metastaasid puusas. Arst määras kasvaja eemaldamise, aga pärast seda jäi George vööst allapoole halvatuks.

Me otsustasime George mitte invaliididekoju saata, vaid hoolitseda tema eest kodus. See töö usaldati mulle, kuigi mul polnud vastavat väljaõpet ning ma sain vaid mõned juhtnöörid medõelt George haiglast välja kirjutamisel. Päeva jooksul pidin ma George vannitama, tema lamatiste eest hoolitsema, andma talle ravimeid, tõstma teda voodist tugitooli ja tagasi. Teda alandas kohutavalt võimetus enda eest ise hoolt kanda ning mina pidin vastu võtma peamise osa tema meeleheite löögist.

Millalgi me otsustasime mehega puhkepäevadeks ära sõita ja leppisime kokku, et meie äraolekul hoolitseb George eest üks noormees. Ärasõidu eelõhtul panin ma George voodisse, suudlesin teda laubale ja tuletasin meelde, et hommikul me sõidame koos mehega ära.

Kuuldes seda, prahvatas George vihaselt: „Aga sina vastutad minu eest! Sul pole õigust jätta mind kellegi teisega!” Mina nähvasin vastu: „Sina, egoistlik pahur vanamees!”

Sel hetkel jõudis mulle kohale, et käitun valesti, üldsegi mitte kristlikult. Nuttes jooksin ma oma tuppa ja langesin voodile. „Issand, mis minuga toimub?” Miks ma ei suuda ennast valitseda? Kas Sa ikka teed oma tööd minu juures tegelikult?”, küsisin ma. Ja ma kuulsin Jumala vaikset häält: „Ma teen sinu elus oma tööd ja vastan su palvele. Sina oled pahane George pärast. Tema võtab sinu aja, ja sina tunned ennast väljapääsmatus olukorras olevat. Meelepaha on patt, ja kui sa annad selle ära mulle, annan mina sulle armu, et sa jätkaksid George eest hoolitsemist. Oma elu siiralt Jumala teenimisele pühendajad on mitmetes olukordades imestunud ja meeleheitel, avastades, et nagu ei kunagi varem ümbritsevad neid takistused ning saadavad katsumused ja raskused. Nad palvetavad selle pärast, et nende iseloom sarnaneks Kristuse omale, et nad omandaksid võime teha Issanda tööd, aga osutuvad olevat olukordades, millised justkui toovad päevavalgele kogu kurjuse, mis oli neis peidus... Siis Ta annab neile võimaluse need puudused kõrvaldada ja saada kõlblikeks Teda teenima. „Kahetsus tähendab kurvastust tehtud patu pärast ja selle hülgamist. Me ei loobu patust, kui me ei mõista selle koledust; seni kuni meie süda ei pöördu sellest ära, ei toimu meie elus tõelist muutust.” (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 23*)

Ma nägin missugune oli mu meelepaha, ja ma ei soovinud, et see jääks mu südamesse. Ma kahetsesin oma pattu ja otsustasin elada Jumalale. Ma palusin Tal mind puhtaks pesta ja anda mulle uus süda. Ma tõusin voodist, kuivatasin pisarad ja palusin Georgelt andeks. Südant täitis rahu ja minu lüüasaamine pöördus võiduks. Aja jooksul me pidime ikkagi panema George invaliididekoju, sest me enam ei suutnud tagada talle vajalikku hoolitsust. Ühel õhtul helistati meile invaliididekodust ja paluti sinna sõita, kuna Georgel oli insult. Minu mees istus tema kõrval ja sosistas talle: „Isa, sa ju tead, et Jeesus armastab sind? Kui sa kogu südamest soovid, Ta päästab su.” Ainsaks nähtavaks tundemärgiks sellest, et George neist sõnadest aru sai, olid pisarad, mis üle tema põse voolasid. Ma usun, et surses võttis ta Jeesuse vastu oma Päästjana.

Soovituslik palvevorm

Ülistus

- Issand, me ülistame Sind selle eest, et Sa annad meile jõudu ja toetad meid, kui oleme nõrgad.
- Me kiidame Sind, sest Sa ei hülga meid, kui me kukume.
- Me ülistame Sind, sest Sa heidad meie patud kõige sügavama mere põhja ega tuleta neid enam meelde.

Patutunnistus

- Issand, andesta meile, kui meie oma mina on hakanud meid valitsema.
- Palun anna andeks need korrad, kui oleme Sind vääralt teistele esitanud.
- Andesta meile, kui oleme patust kinni hoidnud selle asemel, et lasta Sul see meie elust eemaldada.
- Issand, palun katsu meie süda läbi. Vaata, kas me oleme valuteel ja juhata meid igavesele teele. (Ps 139:23, 24) [Veeda mõned hetked vaikselt, lubades Püha Vaimul oma südant läbi katsuda.]

Eestpalve ja anumine

- Issand, aita meil olla kannatlik ja lahke, näidates Sinu armastust ja kaastunnet neile, kes meid ärritavad või süüdistavad.
- Palun aita meil kannatustes vastu pidada.
- Me palvetame nende pärast, kes hoolitsevad oma perekonnas vanade ja/või haigete eest. Anna neile kannatlikkust, jõudu ja armastust.
- Issand, palun anna rahu neile, kellel on parandamatu haigus. Anna neile julgust ja rahu Jeesuses.
- Me palume nende 202 miljoni inimese eest, kes elavad Lõuna-Aasia Vaikse ookeani divisjoni 41 suurlinnas, milleni on evangeeliumiga kõige vähem jõutud.
- Me palvetame iga kohaliku koguduse hingamispäevakooli ja isikliku töö osakonna eest, kui nad püüavad jõuda oma kogukonnani armastava teenimistöö, piiblitundide ja isikliku tunnistamise kaudu.
- Me palvetame ADRA pärast, kes hoolitseb inimeste praktiliste vajaduste eest üle kogu maailma.
- Me palume ka seitsme (või enama) inimese pärast oma isiklikus palvenimekirjas [nimetage nende nimed, kui see on sobilik].

Tänu

- Täname Sind selle eest, et Sa sead meie suule valvurid ja vahimehed meie huultele.
- Oleme tänulikud selle Kristuse-sarnase armastuse eest, mida annad meile nende inimeste tarvis, keda on keeruline armastada.
- Täname Sind, et Sa tõmbad inimesi enda juurde oma iseloomu kaudu, mida Sa meis kujundad.
- Issand, täname Sind palvete kuulmise, palvevastuste eest ja selle eest, et Sa töötad kulisside taga oma tahte täidesaatmiseks.

Töötused, millele palvetamise ajal mõelda

- „Issanda käest on mehe sammud, ja ta kinnitab seda, kelle tee on tema meele järgi. Kui ta langeb, ei kuku ta maha, sest Issand toetab ta kätt.“ (Ps 37:23–24)
- „Aga kes ootavad Issandat, saavad uut rammu, need tõusevad tiibadega üles nagu kotkad: nad jooksevad ega tüdi, nad käivad ega väsi.“ (Js 40:31)
- „Issand on mu tugevus ja mu kilp, tema peale lootis mu südaja ma sain abi. Sellepärast ilutseb mu süda ja ma tänan teda oma lauluga.“ (Ps 28:7)

ALISTUMISE VÄÄRTUS

„Ma ütlen teile, nõnda on taevas ühe meeltparandanud patuse pärast rohkem rõõmu kui üheksakümne üheksa õige pärast, kellele ei ole vaja meeletparandust.” (Lk 15:7)

„Eddie kasvas üles metsaraijuja neljalapselise pere noorima lapsena. Vennad ja õed olid temast palju vanemad ja elasid iseseisvalt. Tema isa ja ema olid uppunud kõrtsi pidamise töösse väikelinnas, kus nad tollal elasid. Eddie pidi tihti enese eest ise hoolitsema. Puhkepäevadel oli tema lapsehoidjaks kohalik kino, kust ta sageli pärast kahte seansi koju tulles leidis eest tühja kodu. Mõnikord istus ta päeva hilistel tundidel, kui teised seitsmeaastased lapsed juba magasid, oma vanemate autos ja anus ema kõrtsist väljuma ja teda koju viima.

Kui Eddie oli 14-aastane, elas ema läbi uussünni ja sai Seitsmenda Päeva Adventistide koguduse liikmeks ning asjaolud muutusid. Pideva kõrtsis viibimise asemel hakkas ema külastama palvekoosolekuid ja jumalateenistusi. Ka Eddie ühines kogudusega ja hakkas õppima koguduse koolis. Ometi kaotas ta 17-aastaselt huvi usu vastu. Kaks aastat hiljem kutsuti ta sõjaväeteenistusse. Pastor soovitas tal lasta end uuesti ristida, enne kui ta satub kokkupuutesse sõjaväeteenistuse ohtudega. See raputas teda ja Eddie nõustus laskma end uuesti ristida puhkusele tulles. Ta kordas üle SPA koguduse põhiuskumused. See andis talle teadmised, aga ometi ei tundud ta veel Jeesust.

Eddie avastas, et koguduse normide pidamine omast jõust on raske. Ta väsis püüdest olla kristlane, mängida koguduses oma rolli, püüdes olla kuulekas. Mis juhtus? „Mõned väidavad, et teenivad Jumalat, ehkki püüavad täita omast jõust Tema seadust, mis formuleerib õige iseloomu ja pääste. Need inimesed pole tundunud Kristuse armastust kogu südamega. Nad püüavad kõrvalekaldumatult täita oma kristlikke kohustusi kui Jumala nõudmisi, et sel teel saavutada igavest elu. Selline usk ei anna mitte midagi...Kui kristlase südames pole ... sügavat [Kristuse] armastust, on tema usk ainult sõnad, pettus ja raske koorem.” (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 44*)

Vanaaasta õhtul olid Eddie ema ja õde kirikus palvekoosolekul ning palvetasid tema pärast eriliselt. Vastust oma palvetele nägid nad mõne nädala pärast, kui

Eddie'l läks väga halvasti. Ta kaotas oma sõbranna, oma töö ja oma auto. „Miks minu elu varises kokku?“, küsis Eddie endalt. Pärast öist joomingut koos sõpradega jõudis Eddie koju purjus olekus. Ta hüüdis: „Jumal, kui Sa tõesti olemas oled, siis ma ei saa ilma Sinuta! Ma tean Sinust paljugi, aga praegu mul on vaja Sind tunda!” Läbi udu oma teadvuses kuulis ta õrna, rahulikku ja vaikset häält: „Ma olen olemas ja armastan sind.” See murdis ta südame ja ta hüüdis: „Kuidas Sa võid mind armastada, nähes missugune ma olen? Ma olen oma eluviisist väsinud! Palun tee mind tõeliseks kristlaseks. Ma soovin Sind teenida oma elu lõpuni, kuid mulle üksi käib see üle jõu.”

Sel öösel andis Eddie end Jeesusele ja võttis Ta vastu oma Issanda ja Päästjana. Ta uskus kindlasti, et tema patud on talle andestatud ja et ta on saanud uueks looduks Kristuses, „vana on möödunud, vaata, uus on sündinud.” (2Kr 5:17). Tänu sellele lihtsale usuteole, uskudes Jumala töötustesse, hakkas Püha Vaim Eddie südames tööle. Saabus uus elu, ja Eddie ei pöördunud enam vana juurde. „Nüüd, kui te olete end Jeesusele andnud, ärge astuge tagasi, ärge eemalduge Temast, vaid öelge iga päev: „Ma olen Kristuse oma, ma olen enda Talle andnud.” Paluge, et Ta annaks teile Püha Vaimu ja hoiaks teid oma armus. Ja nagu te olete end Jumalale andnud usaldades Teda, saanud Tema lasteks, nii elage Temas! Apostel Paulus kirjutas: „Nii nagu te nüüd olete Kristuse Jeesuse võtnud vastu Issandaks, nõnda käige temas”” (Kl 2:6). (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 52*)

Eddie hakkas lugema Piiblit ja õppis palvetama. Pühakirja uurides ja rohkem tundma õppides Jumala armastust, mis on avaldunud Jeesuse elu kaudu, tundis ta kuidas tema elu muutus. Joomist, suitsetamist ja teisi halbu kalduvusi, mis varem pakkusid talle rahuldust, polnud tema jaoks enam olemas.

Ema soovitas tal läbi lugeda väike raamat „Tee Kristuse juurde”, mis võiks aidata teda ta uuel teel. Algul polnud tal kerge lugeda. Tähelepanu kaldus aina kõrvale, kuid Eddie luges visalt ühe lehekülje kaupa, ja see raamat muutus tema lemmikuks. Lugeses omandas ta Jumala armastuse ja võttis omaks tõsiasja, et Jumala töötused on antud temale. Eddie hinges valitse rahu.

Soovituslik palvevorm

Ülistus

- Issand, me täname Sind selle eest, et Sa ei anna kunagi kellegi suhtes alla.
- Me ülistame Sind imeliste asjade eest, mida Sa inimestele annad.
- Issand, me täname Sind rõõmu eest, mida Sinu ligiolus leiame, ja tuleviku ja lootuse eest, mida meile tulevikuks annad.

Patutunnistus

- Palume, Issand, et Sa andestaksid meile selle, et oleme kinni hoidnud asjadest, mis meid Sinust eraldavad.
- Palume andestust selle eest, kui oleme püüdnud elada kristlikku elu ilma Sinuta.
- Me tunnistame, et meil on vaja isiklikku kogemust Sinuga, mitte üksnes teadmisi.

Eespalve ja anumine

- Issand, me palume, et annaksid meile täielikult alistunud südame, et võiksime elada kooskõlas Sinu Sõnaga.
- Palun ristid meid iga päev Püha Vaimuga ja anna meile suurem ind hingedevoitmise tööks.
- Me palume, et neile lähedastele, kes on usu hüljanud, tuleks taas meelde, mis tunne oli elada osaduses Sinuga, et nad võiksid seda taas igatsema hakata. Aita neil tunda ja vastu võtta nii Sinu armastust kui ka andestust.
- Palun täida Joeli 2:25 antud tõotus: taasta need aastad, mil rohutirtsud [patud] on teinud hävitustööd nii meie kui ka meie armsate elus. Aita meil uskuda, et pead oma sõna.
- Me palvetame nende 16 misjoni inimese eest, kes elavad Lõuna Vaikse ookeani divisjoni 6 suurlinnas, milleni on kõige vähem jõutud. Me palume igapäevast Püha Vaimuga ristimist neile koguduseliikmetele, kes neis piirkondades sirutuvad armastusega kadunud inimeste poole.
- Me palume, et Püha Vaim annaks meile tarkust, kuidas jõuda nende 406 miljoni inimeseni, kes elavad Põhja-Aasia Vaikse ookeani divisjoni 105-s kõige usukaugemas linnas.
- Palun õnnista adventkoguduse kaplaniteenistust, kes koondab kaplaneid ja vabatahtlikke, kes teenivad vanglates.
- Me palume ka seitsme (või enama) inimese pärast oma isiklikus palvenimekirjas [nimetage nende nimed, kui see on sobilik].

Tänu

- Täname Sind, Issand, et Sa annad meile Püha Vaimu, kes juhib meid jätkuvalt kõigesse tõesse.
- Täname Sind, et Sa tegutsed pidevalt, et vastata meie palvetele viisidel, mida me ei näe.
- Issand, täname Sind juba ette vastatud palvete eest ja selle eest, et vastad neile mitte sellepärast, et meie oleksime seda väärt, vaid sellepärast, et Jeesus on väärt.

Töötused, millele palvetamise ajal mõelda

- „Ja see ongi see julgus, mis meil on tema ees, et kui me midagi tema tahtmist mööda palume, siis tema kuuleb meid. Kuna me teame, et ta meid kuuleb, mida tahes me paluksime, siis teame ka, et meil on käes need palved, mis me oleme temalt palunud.“ (1Jh 5:14–15)
- „Mina parandan nende taganemise, ma armastan neid oma heast tahtest, mu viha pöördub nendelt ära.“ (Ho 14:5)
- „Ma ei ole tulnud kutsuma õigeid, vaid patuseid meelearandusele.“ (Lk 5:32)
- „Käristage lõhki oma süda ,aga mitte oma riided, ja pöörduge Issanda, oma Jumala poole, sest tema on armuline ja halastaja, pika meelega ja rikas heldusest, ja tema kahetseb kurja!“ (Jl 2:13)

SUHTE PRIVILEEG

„Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus loodu, vana on möödunud, vaata, uus on sündinud.” (2Kr 5:17)

„Kui ma olin 19-aastane, andsin ma oma südame Jeesusele, ja see muutis kogu minu elu. Piibli uurimine ja palvetamine tulid minu igapäevaellu. Ma ootasin kannatamatult palvekoosolekuid, piibliuurimisgrupe, hingamispäevakooli ja jumalateenistusi – igasuguseid võimalusi kuulda Jumala Sõna ja koguduseliikmete tunnistusi. Ma soovisin ühe tugevamini järgida Jeesust. Mida suurema koha omandas Kristus minu elus, seda enam muutusid muutusid minu eelistused muusika, meelelahutuste, riietuse ja kõige muu osas. Minu hingamispäevakooli klassi õpetaja, kellega ma sõbrustasin, rääkis tihti, et kui me end täielikult Jeesusele anname, pühendame oma elu Tema teenimisele, siis „enam ei anna me järele endistele kiusatustele, vaid usuga Jumala Pojasse järgime Teda Tema jälgedes, peegeldades Tema iseloomu... Meile hakkab meeldima see, mida me varem vihkasime, aga seda, mida varem armastasime, hakkame vihkama.” (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 58*)

Ma veendusin nende sõnade õigsuses. Minu südames sündis soov jutustada nii paljudele kui võimalik sellest, et Kristus armastab mind ja andestas mulle mu patud mind puhastades, sellest, et olen Talle kallis. „Kui inimene tuleb Kristuse juurde, tuleb ta südamesse kohe soov jutustada teistele, kui kalli sõbra ta leidis Jeesuses. Päästev ja valgustav tõde ei või jääda hinge varjule. Kui me oleme juba kaetud Kristuse õigusega ja oleme täidetud meis oleva Püha Vaimu rõõmuga, me ei saa vaikida. Kui me oleme maitsnud ja vaadanud, kui hea on Issand, siis on meil millest teistele rääkida.” (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 78*)

Aga millest ma võisin alustada? Mul polnud vähi- matki aimu sellest, kuidas ma võiksin jagada oma tundeid teiste inimestega. Seepärast ma palvetasin ja palusin Jumalal näidata mulle, kuidas toimida. Mulle meenusid järgmised sõnad: „Muidu olete saanud, muidu andke!” (Mt 10:8) Aga seda on kergem öelda kui teha! Millest inimestele rääkida? Oma palvemõtiskluste ajal pöördus mu tähelepanu prohvetikuulutuse vaimu poolt öeldule: „neil [kurjast vaimust vaevatuil] oli isiklik tunnistus, et Jeesus oli Messias. Nad suutsid rääkida seda, mida nad teadsid, mida nad Temast olid näinud, kuulnud ja tundnud. Sama saab teha igaüks,

kelle südant on puudutanud Jumala arm. ... Me võime jutustada sellest, kuidas oleme toetunud Tema töotustele ning leidnud need olevat kindlad. Me võime tunnistada sellest, mida oleme kogunud Kristuse armust. Sellist tunnistust ootab Issand ja ilma selle tunnistuseta maailm hukkab.” (*Ajastute igatsus, ingl. k. lk. 340*) Ma ootasin, kuni Issand annab mulle võimaluse Temast tunnistada. Ma töötasin sekretärina. Ükskord kontoris olles nägin ma telerist kiirteadet, mis hoiatas kohutava tormi eest, mis möllas Florida osariigis ja liikus põhja poole piki Atlandi ookeani rannikut Carolina poole. Nähes seda uudist, küsis üks mu kolleegi Ginger: „Mis toimub? Kohutav!” Mina pahvatasin mõtlematult: „Jeesus tuleb!” Ma olin alles hiljuti sinna kontoris tööle asunud ja olin ise üllatunud, et ma ütlesin seda nii igapäevaselt. Ma läksin viivitamata oma töölaua juurde, kuid Ginger tuli minu juurde, istus kõrval olevale toolile ja ütles: „Räägi mulle Jeesuse tulekust. Ma tahan sellest rohkem teada!” Oma palve vastusena rääkisin ma talle lühidalt Piiblis kirjas olevatest Kristuse tuleku ajamärkidest ja sellest, kuidas ma oma südant häälestasin, et tunda Jeesust oma sõbrana ja valmistusin Temaga kohtuma. Seejärel palusin ka temal toimida samamoodi. Issand avas minu ees ukse ja mina otsustasin astuda üle läve...

Jumal andis mulle võimaluse töötada koos Temaga 40 aastat. Ma olin piiblitöeline, 6 aastat õpetasin Piiblit advent-internaatkoolis, jutlustasin tuhandetele inimestele Filipiinidel, jagasin oma tunnistust sadade vanemate klasside õpilastega palvenädalal, viisin läbi seminare naiste koosolekutel, laagrikoosolekutel ja kirikutes. Need olid suurepärased võimalused jutustada inimestele, mida Jumal tegi minu elus. Samas, nagu ilmneb, on kõige edukam viis Issandale hingi võita läheneda inimestele, avaldada õrnalt oma kaastunnet, rahuldada nende vajadusi ja võita nende usaldus. Siis võite te neid kutsuda Jeesust järgima.

„Need, kes ootavad Peigmehe tulekut, peavad ütlema inimestele: „Vaata, teie Jumal!” Halastusrikka valguse viimased kiired, viimane armukuulutus, mis maailmale antakse, on Tema armastusrikka iseloomu ilmutus. Jumala lapsed peavad ilmutama Tema au. Nad peavad oma elu ja iseloomuga näitama, mida Jumala arm on nende heaks teinud.” (*Kristuse tähendamissõnad, ingl. k. lk. 415*)

Soovituslik palvevorm

Ülistus

- Issand, me ülistame Sind selle eest, et Sa oled meid muutnud. Me oleme uus loodu!
- Me ülistame Sind turvalisuse eest, mille Sinus leiame. (Js 49:16)
- Me täname Sind igapäevase headuse eest, mida meile osutad.

Patutunnistus

- Issand, anna meile andeks, kui me ei ole oma usku hirmu pärast jaganud.
- Me tunnistame, et vajame Sinu väge, et tulemuslikult tunnistada.
- Issand, palun näita meile neid eluvaldkondi, mis takistavad meil olemast heaks tunnistajaks Sinust.
- Andesta meile, Issand, et me ei ole Sinu armastavat iseloomu teistele näidanud.

Eestpalved ja anumine

- Issand, palun kinnita kõigi kogudusetöölise südant, kes on väsinud. Tuleta neile meelde, et nad teevad Sinu tahtmist. Palun anna neile näha nende töö vilja, isegi kui see on vaid üks pöördunu.
- Issand, me peame meeles oma hingamispäevakooli õpetajaid. Palun kinnita neile, et nende töö meie laste heaks on väga oluline.
- Issand, me palume Sinu juhatust üle maailma tegutsevatele mõjukeskustele, tervise- ja pereprogrammidele ja rajaleidjate klubidele.
- Me palume, et järjest enam noori tuleks kaasa linnamisjoni initsiatiiviga.
- Me palume, et Sa aitaksid meil uusi koguduseliikmeid armastada ja nende eest hoolt kanda.
- Issand, näita meile, kuidas saaksime jagada rohkem tõde sisaldavat kirjandust (nii trükitud kui elektroonilisel kujul) oma kogukondades. Me palvetame selle pärast, et inimesed seda loeksid ja et Püha Vaim veenaks neid tões.
- Issand, me palume Sinu kaitset misjonäride üle, kes töötavad ohtlikes kohtades.
- Palun lase tõusta kirjandusevangelistidel, tudengivabatahtlikel, kirjanikel, meediaasjatundjatel ja finantsilise toe pakkujatel, et lootuse ja elu sõnad saaksid levida.
- Me palvetame oma palvenimekirjas olevate inimeste pärast. Palun tegutse võimsalt nende elus. Me toetume tekstile 1Jh 5:16.

Tänu

- Täname Sind, et vastad meie palvetele oma tahte kohaselt.
- Täname, et kasutad meid, et teisteni jõuda!
- Me täname Sind selle eest, Issand, et Sinu töötused on tõelised ja usaldusväärsed.

Töötused, millele palvetamise ajal mõelda

- „Selsamal tunnil õpetab Püha Vaim teile, mida te peate ütlema.“ (Lk 12:12)
- „Nõnda on ka minu sõnaga, mis lähtub mu suust: see ei tule tagasi mu juurde tühjalt, vaid teeb, mis on mu meele järgi, ja saadab korda, milleks ma selle läkitasin.“ (Js 55:11)
- „Pühitsege Issandat Kristust oma südames, olles alati valmis kostma igapäevale, kes teilt pärib aru lootuse kohta, mis teis on.“ (1Pt 3:15)

PATUKAHETSUSE AND

„Alanduge siis Jumala võimsa käe alla, et Tema teid ülendaks õigel ajal” (1Pt 5:6)

N oli lugupeetud õpetaja väikeses internaatkoolis Washingtoni osariigis USA idaosas. Selles koolis õpetati mitte ainult lugemist, kirjutamist, matemaatikat ja tööde tegemist, vaid ka kristliku elu põhialuseid. Lapsi õpetati ka piiblitunde pidama, tunnistama evangeelsetel koosolekutel ja juhtima kodukirikuid. Nende jaoks peeti hingamispäevakooli tunde, peeti jutlusi, ja neid kaasati evangeeliumitöösse kohalike elanike seas. Selles haridussüsteemis oli ka N-il tähtis osa.

Ta õpetas 11. klassi Ellen White'i raamatu „Tee Kristuse juurde” alusel. Ta kasutas õpilaste veenmiseks evangeeliumi lihtsuses praktilisi meetodeid ja tema eesmärk oli, et nad võiksid omandada osaduse põhimõtteid ja igapäevast Jeesuses olemist. Tema enda elu tunnistas Jumala väest ja ta rääkis õpilastele, kui oluline on alustada päeva koos Kristusega. „Pühendage end Jumalale igal hommikul. Olgu see teie esimene tegu. Palvetage nii: „Võta mind, Issand, ma kuulun täielikult Sinule. Ma panen kõik oma plaanid Sinu jalgade ette. Kasuta mind täna oma teenistuses. Ole minuga, et kõik minu tööd Sinus läheksid korda.” (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 70*)

N mitte ainult et viis läbi piiblitunde vanemas klassis, vaid õpetas ka 9. klassile puutööd. Tunni esimese osas õppisid õpilased raamatute abil teooriat, seejärel rakendasid omandatud teooriat praktikasse. Kord aitas N kolme õpilast seina ehitamisel. Samal ajal kolm teist poissi mängisid palgivirnal. N palus poistel palkidelt maha tulla, sest need võivad variseda ja kedagi vigastada, aga nemad ei kuulnud. Kui ta tuli lähemale, et nendega rääkida, kukkus tema jalale plank. Haarates jalast ta karjatas valu tõttu. Poistele paistis seda naljakana, nad hakkasid naerma ja näitasid talle näpuga. N vihastus ja karjus nende peale ärritunult. Nagu Mooses vihastas Iisraeli laste peale, läks ka tema endast välja oma õpilaste ees.

Joostes lähedal asuvasse kontorisse, palus N: „Issand, millese vea ma tegin! Ma ei saa enam õpetada!” Pikapeale Jeesuse armastus ja kaastunne soojendasid tema südame, tuues patukahetsuse. „Saatan

püüab kogu aeg viia inimeste tähelepanu Päästjalt kõrvale ja sellega takistada nende osadust ja sidet Kristusega. Ta püüab suunata meie mõtteid maailmalelikele naudingutele, elumuredele ja korratustele, teiste inimeste puudustele, meie endi ebatäiuslikkusele... Otsige rahu Jumalas. Ta on võimas säilitama seda, et te usuksite Teda. Kui te olete Tema kätes, siis on teil teid Armastaja vägi.” (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 71,72*)

Palve ajal tuli N-i pähe mõte: „Ma ei või oma päeva kontoris mööda saata! Peab minema ja poistele ütleva, et oma käitumisega esitasin ma Jeesust vales valguses.” Rahunedes läks ta tagasi poiste juurde, kes seisid õues ja süüdistasid endid, et olid N-i vihastanud. N vabandas: „Täna ei suutnud ma Kristusest tunnustada. Palun andestage mulle!” Poisid püüdsid teda rahustada: „Pole midagi! Seda võib juhtuda igapäevaga. Kõik on korras!”

Sel päeval järgmises tunnis, mida N pidi läbi viima, oli Piibli õppimine. Ta oli andnud õpilastele ülesande lugeda läbi raamatu „Tee Kristuse juurde” viies peatükk, mille pealkiri on „Pühendumine”, ja panna kirja mõtted, mis neile muljet avaldasid. Kui ta klassi astus, tundis ta, et ta ei ole emotsionaalselt valmis seda tundi läbi viima. Õpilased saabusid ja istusid oma kohtadele. Üks tüdruk pani tema lauale oma töö. N tähelepanu köitis üks lause: „Te toetute endale, mitte Kristusele.” (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 70*). Just seda fraasi ta sel hetkel vajas!

Palju aastaid hiljem sai ta kirja ühelt oma endistest õpilastest, kes olid teda tookord raevu viinud. Kirjas oli: „Ma tean, et Te saanud sel päeval puutöö tunnis oma käitumisega kiidelda. Aga ma tahan teatada, et Teie eeskujuga, kui te alandasite ennast, te parandasite oma vea ja vabandasite meie ees, avas mulle nii mõndagi. Nüüd, ise isa olles, olen ma oma lastelt mitmel korral oma vigade pärast andestust palunud. Teie eeskujuga on aidanud mul paremaks saada.”

„Meil tulebrohkem kui üks kord alanduda Kristuse jalgade ette ja nutta oma vigade pärast. Aga me ei tohi heituda. Isegi kui vaenlane võidab, pole me Jumala poolt hüljatud ja maha jäetud. Ei. Kristus on Jumala palge ees, et meie eest kosta.” (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 64*)

Soovituslik palvevorm

Ülistus

- Issand, me kiidame Sind oma Advokaadi, Jeesuse Kristuse eest, kes meie nimel tegutseb.
- Me ülistame Sind, sest Sina pöörad meie kaotuse võiduks.
- Me ülistame Sind, Issand, sest isegi kui me komistame, ei hüljata meid.

Patutunnistus

- Issand, näita meile neid kohti meie elus, mis vajavad Sinu pehmendavat ja elustavat Vaimu.
- Andesta meile, kui me kaotame kannatuse ja ütleme teistele vihaseid ja mõtlematuid sõnu.
- Palun anna meile oma jõudu, et suudaksime andeks paluda, kui oleme kellelegi ülekoht teinud.

Eestpalve ja anumine

- Issand, me palume Sinult rahu Vaimu, kui miski meid ärritab.
- Me palvetame kõigi 8208 adventkooli eest ja neis õppiva 2 miljoni õpilase eest. Õpetagu need koolid alati Piibli tõdesid ja juhtigu noori misjonitöö ja teenimise juurde.
- Issand, anna meile tarkust jõuda sekulaarsete kultuurideni, mis ei tunne religiooni vastu mingit huvi. Las Su Püha Vaim murrab maha need müürid, mis ümbritsevad sekulaarseid südameid.
- Me palume inimgruppide pärast Aasias (moslemid, budistid ja hindud), kelleni ei ole veel jõutud. Paljud neist ei ole Jeesuse nime kuulnudki. Anna meile erilist tarkust, kuidas nende vajadustele vastata.
- Önnista meid, kui me sirutume inimesteni, kes on vaimude, ebajumalateenistuse ja animistlike uskumuste küüsis. Aita meil mõista nende maailmavaadet ja tutvustada neile isiklikku Päästjat.
- Issand, kutsu üles adventiste üle kogu maailma palvetama nii nagu ei kunagi varem. Luba meil ühiselt paluda hilise vihma pärast. Me palume Sinult Joeli 2, Hoosea 6 ja Apostlite tegude 2 töötuste täitumist.
- Me palume nende 541 inimgrupi eest Lõuna-Aafrika India ookeani divisjoni 18 riigis. Palu juhi nad piibelliku tõe juurde.
- Näita meile, kuidas saame hoolitseda põgenike praktiliste ja vaimulike vajaduste eest. Olgu meie kogudus tuntud armastuse poolest kõigi inimeste vastu, ükskõik kes nad on või kust nad tulevad.

- Aita meil ustavalt kuulutada Ilmutusraamatu 14. peatüki kolmeinglikuulutust. Aita meil koondata kogu oma õpetus Kristuse armastuse ja Tema õiguse ümber.
- Me palume ka seitsme (või enama) inimese pärast oma isiklikus palvenimekirjas [nimetage nende nimed, kui see on sobilik].

Tänu

- Täname Sind, Issand, sest Sina suudad hoida meid langemast (Juuda 24).
- Täname Sind patukahetsuse, andestuse ja taastamise eest.
- Täname Sind teenimiseeskjuju eest, mille Kristus meile jättis. Palun anna meile jõudu, et Tema eeskjuju järgida.

Töötused, millele palvetamise ajal mõelda

- „Kui me oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nõnda et ta annab andeks meie patud ja puhasta meid kogu ülekohtust.“ (1Jh 1:9)
- „Mu lapsed, seda ma kirjutan teile, et te ei teeks pattu. Aga kui keegi patustab, siis on meil eestkostja Isa juures, Jeesus Kristus, kes on õige.“ (1Jh 2:1)

EESMÄRGI ILU

„Tõesti, ma ütlen teile, mida te iganes olete teinud kellele tahes mu kõige pisematest vendadest, seda te olete teinud mulle!” (Mt 25:40)

„Enesearmastavad inimesed peavad alandavaks aidata õnnetuid, kannatajaid, patuseid hingi. Aga just see on pühade inglite tegevus. Kristuse omakasupüüdmatu armastus täidab kogu taevast ja on taevase õndsuse olemus. See on vaim, mille omandavad Kristuse järelkäijad ja see avaldub nende teenimises.” (*Tee Kristuse juurde, ingl. k. lk. 77*)

Issand, ma ei arva, et saan hakkama! Sa tegid suure vea! Ma tahan Sulle töötada, kuid mitte siin!” Nii hüüdsin ma Issanda poole pärast seda, kui Ta saatis mind erikooli töötama noorukitega, kel oli tarvis õppimine lõpetada ja valmistuda tööle asumaks. Paljud neist lastest olid kodutud, vägivalda ohvrid või jõukude liikmed, tarvitasid narkootikume ja tegelesid isegi prostitutsiooniga. Ma töötasin enam kui 20 aastat kristliku kooli ohutus keskkonnas, ja uus määramine tundus mulle raske koormana, milleks mul polnud jõudu.

Esimesel päeval tulid õpilased klassi kapuutsiga oma nägu varjates. Esimestest minutitest peale algasid probleemid ühe õpilasega, kes hüüdis kahele kaasõpilasele ähvardusi ja solvanguid. Ma olin minu jaoks absoluutselt ebamugavas olukorras, aga see oli alles ees seisvate võitluste algus. Jämedad väljendid, muusika, siivutud pildid arvutiekraanidel – ma oleksin soovinud kõigest sellest põgeneda oma harjumuspärasesse keskkonda. Ma ei kuulunud sellesse keskkonda. Ma tundsin ennast lambatallena huntide keskel, nagu jüngrid tormisel järvel. Ma palvetasin: „Jumal, päästa mind!” Tõllal ma lugesin hommikuti prohvet Jeremija raamatut, ja Issand meenutas mulle teksti: „Ära karda neid, sest mina olen sinuga, ja päästan sinu, ütleb Issand. ... Nad võitlevad sinu vastu, aga nad ei saa võimust su üle, sest mina olen sinuga, ütleb Issand, ja ma päästan sinu.” (Jr 1:8, 19)

Hüüdes palves abi, ma anusin Issandat täita minu juures töötused, mis Ta andis Jeremijale, ja et Ta vaigistaks kõiki klassis. Seejärel, mulle mitteomaselt ütlesin ma õpilastele: „Ma ei luba teil minu tundides end sel moel ülal pidada. Te peate teadma oma kohta ja vaikset oma ülesannetega tegelema.” Te võite ette kujutada ette minu hämmingut, kui nad tegidki kõik, mida ma ütlesin. Mõttes ma tänasin Issandat Tema headuse ja armu

eest. Mitmel järgmisel nädalal ma jätkasin Issanda armu säästa mind sellest tööst. Ma uskusin, et see pole minu koht. Ja Tema vastas mulle üsna ebaharilikul moel, ilmutades mulle mu südame olukorda.

Kord kui ma töötasin arvuti taga oma õpilasega, esitas poiss mulle ebatavalise küsimuse: „Jody, te töötasite varem kristlikus koolis, eks ole?” Kui ma vastasin jaatavalt, siis küsis ta: „Aga miks te siis praegu siin meiga olete?” Tema küsimus tabas otse minu südant. Jumal ütles mulle: „Sa ei ole valmis maailma teenima. Kõigepealt pead sa vabanema eelarvamustest ja hirmust. Alles siis saad sa neile lastele minu armastust ilmutada. Sa oled siin selleks, et muuta nende elu, ilmutada neile minu iseloomu.” Jumalal oli õigus! Ma ei olnud teenimiseks valmis, sest minus polnud armastust. Ma vastasin sellele noorukile: „Ma mõtlen, et olen siin selleks, et muuta teie elu.” Samal päeval hiljem olukord kordus, ainult see vestlus oli ühe noore tütarlapsiga.

Mida ma sain muuta? Kõik algas väiksel, näiteks tervislikust hommikusöögist, et õpilased saaksid hästi süüa kasvõi kord päevas. Seejärel ma võitsin nende usalduse, kuulates nende lugusid ja elades kaasa nende kannatustele, pikkamööda sain nende sõbraks ja juhendajaks.

Kui 2004. aastal tsunami laastas Aasiat, soovisid mu õpilased teada, mida ma juhtunud tragöödiast arvan. Ma ütlesin neile, et tsunami on Jeesuse tuleku märk. Üks õpilane, kiideldes sellega, et ta on kasvanud kirikus, hüüatas: „Kas sellest pole mitte kirjutatud Ilmutusraamatus?” Ma soovitasin tal vastavat lõiku lugeda. Õpilased kuulasid mind väga tähelepanelikult, kui ma selgitasin milliseid hoiatusi Jeesus maailmale jättis, et inimesed võiksid valmis olla. Samal päeval tuli minu kabinetti üks tütarlaps, öeldes: „Palun, ma soovin teada.” Ma rääkisin talle sellest, kuidas Jeesus armastab teda ja ta väikest poega, ja ma aitasin tal Jeesust oma Päästjana vastu võtta. Sel aastal anti mulle mitmel korral võimalus rääkida „oma lastele” Jeesusest ja aidata neil Ta vastu võtta.

„Jumal juhib oma rahvast alati ainsal võimalikul viisil – sellisel, millise inimesed oleksid ise valinud, kui nad oleksid näinud lõppu juba alguses ja selle eesmärgi au, mille poole nad liiguvad Jumala kaastöölisena.” (*Ajastute igatsus, ingl. k. lk. 224*)

Soovituslik palvevorm

Ülistus

- Issand, me kiidame Sind selle eest, et oled meie kannatuste suhtes nii tundlik.
- Me kiidame Sind nende eest, kes on aidanud meie usul kasvada, juhtides meid lähedamasse suhtesse Jeesusega.
- Me ülistame Sind Su lõppematu ustavuse eest.

Patutunnistus

- Isa, palun näita meile, milliseid patte peaksime avalikult tunnistama ja milliseid eraviisiliselt. Me palume Sinu võitu nende pattude üle.
- Issand, andesta meile, et oleme Sinu juhatuses kahelnud. Andesta meile, et oleme püüdnud ise raskustest väljapääsu leida, kui Sa oled lasknud meil sellesse olukorda mingi põhjusega sattuda.
- Anna meile andeks, kui meie hirm või eelarvamused takistavad meil Sinu armastust teistega jagamast.

Eestpalve ja anumine

- Issand, me palume Sinu kaitset haavatavate laste ja teismeliste üle. Me palume, et Sa kaitseksid neid inimeste eest, kes tahaksid neid ära kasutada.
- Issand, aita, et neil, kes hoolitsevad koduta laste eest, oleks kaastundlik süda, hellad käed ja lahedad sõnad.
- Me palume selliste laste perekonnaliikmete eest, kes mässavad autoriteedi vastu. Anna neile oma armu, et nad võiksid olukordi kaastundlikult lahendada.
- Me palume, et ärataksid linnamisjonäre, kes võiksid rajada kogudusi 806 inimgrupi hulgas Inter-Euroopa divisjoni 20 riigis.
- Palume, et ärataksid koguduserajajate armee, kes rajaksid uusi kogudusi 948 inimgrupi hulgas Inter-Ameerika divisjoni 38 riigis.
- Me palvetame meie kohaliku koguduse ja siia kogunenud inimeste südamevõimude pärast.
- Me tõstame Sinu ette need 7 inimest, kelle nimed on meil üles kirjutatud. Isa, ainult Sina tead iga olukorda, millesse meie sõbrad, pereliikmed ja töökaaslased satuvad. Juhata neid oma teele ja too nad endale lähemale.

Tänu

- Täname Sind lõppematu armastuse ja hoole eest.
- Isa, me täname Sind, et Sa hoolitsed meie eest alati.
- Täname Sind, et sa mõistad meid ja tunnend meie nõrkustele kaasa.

Töötused, millele palvetamise ajal mõelda

- „Mõistke kohut vaevalisele ja vaeslapsele, mõistke õigust viletsale ja kehvale! Päästke vaevalised ja vaesed, vabastage nad õelate käest!“ (Ps 82:3, 4)
- „Tõesti, nõnda ütleb Issand: Küllap võetakse sangari vangid ja pääseb vägeva saak: mina riidlen sellega, kes riidleb sinuga, ja mina päästan su lapsed.“ (Js 49:25)
- „Jumala ja Isa silmis puhas ja laitmatu jumalateenistus on käia vaatamas vaeslapsi ja lesknaisi nende viletsuses ja hoida iseennast maailma poolt määrimata.“ (Jk 1:27)

LÄBI ORGUDE

„Issand on ligi neile, kes on murtud südameelt, ja päästab need, kellel on rusunud vaim.” (Ps 34:19)

Me viisime läbi kahe nädalast misjoniprogrammi Iloilo linnas Filipiinidel, kui mul paluti ootamatult minna kiriku kontorisse ja võtta vastu telefonikõne USA-st. Erutusest põksuva südamega võtsin ma telefonitoru ja kuulsin telefonist oma pisarais noorima venna Franki häält: „Jody, Danny on surnud!” Oma kõrvu mitte uskudes, haarasin ma värisedes oma rinnust ja küsisin: „Kuidas? Mis juhtus?”

Frank teatas, et meie vanim vend Danny, kes oli alkohoolik ja narkomaan, leiti motelli toast süstlaga käes. Ta oli surnud heroini ja alkoholi surmava segu üledoosi tõttu. Šokiseisundis panin ma toru ära ja langesin nuttes oma mehe käte vahele. Ma olin kodust liiga kaugel ja enne, kui tuli võimalus lähedaste juurde sõita, tuli oodata veel nädal aega programmi lõpuni.

Pikal lennul USA-sse kerkisid mu meelde mälestused lapsepõlvest. Mulle meenus, kuidas ma vennaga mängisin, kuidas ta minu eest hoolitses. Ma mõtisklesin elu üle ja valiku üle, mille tema tegi. Mu süda tõmbus kurbusest kokku – Danny elu võinuks ju minna hoopis teisiti, ta võinuks Issandat tunda ning omandada hingerahu ja rahulolu.

Danny leidis kergesti sõpru ja jättis eduka noormehe mulje. Aga juba vanemates klassides said tema sõpradeks lõbutsemise, napsi ja narkootikumide proovida armastajad. Varsti muutus ka Danny joodikuks ja narkomaaniks, mille tõttu sattus ta tihti kohalikku vanglasse ja kohtu otsusel kainestusmajja. Lõpuks hoiatas talle kohtu poolt määratud advokaat Dannyt, et kui ta oma sõpru ei jäta, siis suure tõenäosusega satub ta trellide taha. Nii tuli Danny mõneks ajaks elama meie juurde.

Elades meie juures ilmutas Danny huvi vaimulike väärtuste vastu. Ta osales meie perekondlikel jumala-

teenistustel, registreeris end kaugõppe piiblikursusele ja täitis kodutööd rekordtähtajaks. Danny elu läks teist teed ja, uskudes, et ta ei pöördu enam vana elu juurde tagasi, läks ta jälle koju. Aga varsti oli ta jälle endiste sõprade seas ja hakkas jälle narkootikumide tarvitama, aga nüüd juba tugevamatoimelisi, mis lõppude lõpuks hukutasid ta. Milline kurbus küll haarab Jumalat, kui üks Tema lunastatuid osutub nii haletsusväärse olukorras olevaks, muutudes oma hukatuslike himude ohvriks! „Armastaval Jumalal on kujuteldamatult valus näha, kuidas Tema poolt Tema kuju järgi loodud inimesed, hülgavad Tema armastuse.” (*The Spirit of Prophecy, vol. 3, p. 13*)

Mul oli Dannyst kahju. Meie perel oli kohutav näha, kuidas ta piinles narkootikumide sõltuvuses. Väga tihti varastas Danny selle tõttu petlikul viisil oma vanematelt raha. Lõpuks ei saanud nad enam lubada tal nendega koos elada ja Danny osutus kodutuks. Kui valus oli emal teada, et ta poeg ööbib talvel tänaval, saab süüa varjupaikades, aga võib-olla ei söögi, ja hulgub ringi narkootikumide otsides! Palju kordi andis ta talle veel ühe võimaluse, kuid ta ei muutunud. Danny suri üksinduses... Ma tundsin, et olen nii väsinud sellest maailmast, kus saatan manipuleerib nendega, kes on hingelt nõrgad ja ei oma Kristust. Jumala eesmärk polnud ju, et inimkond elaks saatana orjuses, kannatades valu ja üksindust.

Ma küsisin endalt tihti, kas Danny usub, et Jumal armastab teda. Ma tahaksin teada, millised mõtted olid tema peas tema elu viimastel minutitel. Kas ta hüüdis Jumalat? Kas ta saab päästetud? Selles elus ma sellele küsimusele vastust ei saa, aga ma olen veendunud, et meie Taevane Isa oli sirutanud oma käe Danny üle alates tema sünnist. Ma olen veendunud, et Jumal armastas Dannyt alati, pakkudes talle oma armu ja päästet.

Soovituslik palvevorm

Ülistus

- Issand, me ülistame Sind Jeesuse eest, kes suri meie ja meie armsate päästmiseks.
- Issand, me ülistame Sind, sest Sa kuuled, kui me Sinuga räägime, ja Sa vastad meile oma tahte kohaselt.
- Me täname Sind Sinu elumuutva väe eest.

Patutunnistus

- Isa, palun näita meile, milliseid patte peaksime eraviisiliselt üles tunnistama. Me palume Sinu võitu nende pattude üle.
- Andesta meile need ajad, mil oleme tõrkunud Sinu tahet täitmast.
- Täname Sind, et andestad meile 1Jh 1:9 järgi.

Eestpalve ja anumine

- Isa, me palume nende eest, kes on olukordade ohvrid või sõltuvuste orjad. Palun purusta need köidikud, mis neid seovad! Luba, et me võiksime nad Sulle tagasi võita oma armastuse ja hoole kaudu.
- Issand, palun anna meile arusaamist ja kaastundlikku südant nende pereliikmete vastu, kes on meid ära kasutanud. Aita neil näha meie tegude kaudu Sinu armastust.
- Palun õpeta meile, kuidas kuulutada oma koguduse põhiõpetusi selgelt, loovalt ja piibellikult. Olgu Jeesuse armastus kogu meie usu keskpunktiks.
- Me palume, et Sa valmistaksid noori inimesi rajama kogudusi nende 789 inimrühma keskel, kes elavad Põhja-Ameerika divisjoni 9 riigis.
- Me palume, et Sa laseksid tõusta vabatahtlikel, kes teeniks Iisraeli misjonipõllul elavaid inimgrupe.
- Me palume, et valmistaksid tervisemisjonäre rajama uusi kogudusi nende 830 inimgrupi keskel, kes elavad Kesk-Aafrika idaosa divisjoni 11 riigis.
- Me palume, et laseksid tõusta palvesõduritel, kes paluksid nende 2568 inimgrupi eest, kes elavad Lõuna-Aasia divisjoni neljas riigis. Eriliselt peame palves meeles Hope TV Indiat ja Aasia abikooli pimedatele.
- Me palvetame Lõuna-Aasia Vaikse ookeani divisjoni kirjastuste eest.
- Me palume, et täidaksid Ps 32:8 töötuse, juhataades meid 10-päevase misjonijooksul.
- Tänu Sulle, Isa, et saadad Püha Vaimu, et meie palvenimekirja 7 inimest võiks pöörduda.

Tänu

- Issand, täname Sind, et saatanal ei ole meie üle võimu.
- Täname Sind selle eest, et valmistad meile pääsetee, nii et kiusatused ei suuda meist võitu saada. (1Kr 10:13)
- Täname Sind selle eest, et kui Sina meid vabaks teed, siis oleme tõeliselt vabad! (Jh 8:36)
- Täname Sind juba ette palvetele vastamise eest.

Töötused, millele palvetamise ajal mõelda

- „Küll Jumal täidab kõik teie vajadused oma rikkust mööda kirkusega Kristuses Jeesuses.“ (Fl 4:19)
- „Ta parandab need, kelle süda on murtud, ja seob kinni nende valusad haavad.“ (Ps 147:3)
- „„Sina oled mu varjupaik ja mu kindel mäelinnus, mu Jumal, kelle peale ma loodan!“ Sest tema kisub su välja linnupüüdja paelust, hukkava katku käest.“ (Ps 91:2, 3)
- „Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus loodu, vana on möödunud, vaata, uus on sündinud.“ (2Kr 5:17)

JÕUD ÜLE KAHTLUSTE

„... ma tean, kellesse ma olen uskuma hakanud ja olen veendunud, et tema on vägev hoidma minu hoolde usaldatud oma päevani.” (2Tm 1:12)

Test andis positiivse tulemuse: Te olete rase. Ma ootasin kannatamatult selle uudise jagamist oma mehega. Meie tütar oli peaaegu kaheaastane, mistõttu minu rasedus andis meie laste kasvamisele hea vanusevahe. Ometi kaasnes rõõmuga peagi mure. Samal päeval tundsin ma kõhu alaosas valu ja ma pidin minema haiglasse. Analüüsid kinnitasid arstide kahtlust – mul oli emakaväline rasedus ja mul oli eluohtlik sisemine verejooks... Operatsioon kõrvaldas selle vea, aga minu süda oli murtud.

Pärast aastaid kestnud (uusi) edutuid rasestumiskatseid teatas arst mulle, et see on võimatu... Aga mina olin otsustavalt häälestatud tõestama, et tal pole õigus! Mõtteis ütlesin ma endale: „Ma teenin suurt Jumalat. Ta võis Saara jaoks ime sooritada, lastes tal rasestuda vaatamata eale. Ta võib selle ime teha ka minule.” Usus andsin ma oma saatuse täiesti Jumala kätte ja varsti ma rasestusin uuesti. Jumal vastas minu palvetele! Me olime röömsas erutuses ning meie usk Jumala töotustesse ja armastus Tema vastu kasvasid. Ühel päiksepaistelisel hingamispäeval, kui me koos mehega jõe ääres jaluasime, tundsin ma küljes tuttavat valu. Mul oli ka varem selliseid aistinguid olnud, seetõttu ei võtnud ma seda eriti tõsiselt. Õhtul valu tugevnes ja ma olin jälle haiglas. Analüüsid kinnitasid, et see oli teistkordne emakaväline rasedus, ja mind oli vaja kiiresti opereerida. Mis toimub, kui kristlane toetub täie usuga Jumala töotustele, aga pettub? Kus on see hea, millest räägitakse Rm 8:28? Mind haarasid paljud kahtlused. Mul tekkisid küsimused: „Jumal, miks ometi nii juhtus? Ma ei mõista seda! Miks sa vastasid mu palvele, aga seejärel võtsid antud võimaluse ära? Miks sa mu hülgasid?”

Ma lamasin haiglavoodil äärmises masenduses. Ma tundsin füüsilist valu ja emotsionaalset tühjust. Ma ei soovinud mitte kedagi näha. Medõde veenis mind, et kuum dušš parandab minu enesetunnet ja ta aitas mind duširuumi. Pisarad voolasid ojadena minu põskedelt alla. Ma mõtlesin, et on väga vaja palvetada, aga jõudu selleks polnud. Mulle tundus, et Jumal on mind alati hüljanud. Kuuma duši tekitatud aur meenutas mulle tumedaid äikesepilvi. Saatan võis, nagu poleks tohtinud, just parajal ajal viia mõtetele: „Niisiis, vaata kuidas sinu Jumal tasub neile, kes Teda usaldavad? Kas selliselt osutab Ta oma armastust?”

Aga Jumal ei jätnud mind. Miski sundis mind kuuldavalt välja ütleva: „Jumal armastab mind!” Ma

ei olnud kindel, et suudan või isegi tahan seda öelda. Aga innustus kordus uue jõuga ja ma ütlesin: „Jumal armastab mind.” Ma kordasin seda fraasi kolm korda, iga kord rõhutades ühte neist kolmest sõnast: „JUMAL armastab mind”, „Jumal ARMASTAB mind”, „Jumal armastab MIND”. Pärast kolmandat korda pimedus jättis mind. Ma läksin tagasi oma voodisse rammestunult ja soovisin olla üksi...

Haigla naiskaplan tuli palatisse, ja vaadates minu meditsiinkaarti lausus: „Teie olete proua Johnson?” Kuulnud jaatavat vastust, tuli ta minu juurde, võttis mu käest ja ütles: „Jah, raske on last kaotada.” Tumedad pilved tulid minu meelde tagasi” Soovimata tema juuresolekul nutma puhkeda, katsin ma oma pea tekiga ja ütlesin valjult: „Jumal armastab mind! Ma tean, keda usun! Ma andsin oma elu Kristusele, ja see, kuidas Ta otsustab minu saatust korraldada, on õige, kuna minu elu on varjul Temas.” Nende sõnade järel jättis pimedus mind jälle.

Hiljem leidsin ma lohutust sõnadest, mida Jeesus ütles Peetrusele: „Mida mina teen, seda sina praegu ei tea, aga küll sa pärast saad aru.” (Jh 13:7) Ma võitlesin Jumalaga oma kaotuse pärast. Ma ei suutnud mõista, miks see minuga juhtus, eriti just siis, kui ma ilmutasin oma usku. Oli vaja kümmet aastat, et ma mõistaksin, et Jumal soovib tuua minuni tõsiasja, et usk peab vaatama üle pilvede ja nägema nähtamatut, et ma peaksin mõistma, et Tema arm saavutab täiuslikkuse meie võimetustes. Ma palusin imet, ja Jumal tegi seda mulle. Ma sain teada ka, et tõeline ime seisneb selles, et Jumala vägi on minu kahtlustest kõrgem, ja Tema hoiab mind igasugustes katsumustes. Ma võin öelda nagu Iiob: „Vaata, ta tapab mu, aga mina loodan...” (Ii 13:15 KJV ja vene k. tõlkes). „Kuid tema tunneb teed, mida ma käin. Katsub ta mind läbi – ma tulen sellest välja nagu kuld.” Ii 23:10)

„Jumal annab meile usaldamise õppetunde. Ta soovib meid õpetada, kelle poole pöörduda raskel ajal abi ja jõu pärast. Nii omandame me praktilisi teadmisi Tema jumalikust meelevallast, mis on nii vajalikud meie igapäevaelus. Usk tehakse tugevaks pingelises võitluses kahtluste ja hirmuga.” (*Tunnistused kogudusele*, 4. kd, lk. 116, 117) „Tulevase elus avaldatakse saladused, mis meid siin on häirinud ja meile pettumust valmistanud. Me näeme siis, et meie näiliselt vastuseta palved ja petetud lootused on olnud meie suurimate õnnistuste hulgas.” (*Tervise teenistuses*, ingl.k. lk 474, eesti k. lk. 339)

Soovituslik palvevorm

Ülistus

- Issand, me ülistame Sind, sest Sina oled kõige armu Isa, kogu lohutuse Jumal. (2Kr 1:3–7)
- Me täname Sind selle eest, et Sina parandad meie murtud südant ja seod kinni meie haavad.
- Me ülistame Sind, sest Sa lubad meil oma koor-
mad Sinu peale panna. Sina hoiad meid kitsikuse tunnil, sest Sa ise oled kitsikust kogenud.

Patutunnistus

- Me palume, et Sinu Püha Vaim näitaks meile neid patte, mis meid Sinust lahutavad.
- Andesta meile, Isa, kui meie kahtlused on suuremad kui meie usaldus Sinusse.
- Täname Sind andestuse eest, mida meile nii ime-
liselt pakud.

Eestpalved ja anumine

- Issand, me palume tarkust ja armu, et võtta vastu pettumused, teades, et Sa armastad meid ja et Sa toimetad kõik asjad hästi, kuigi me ei pruugi seda praegu mõista.
- Me palume, et meie usk muutuks kahtluste ja hirmuga silmitsi seistes kindlamaks.
- Palun aita meie perekondadel kodus ja ümbruskonnas ilmutada Sinu armastust. Palume, et Sa tooksid kodudesse harmoonia, et parandaksid purunenud suhteid, kaitseksid väeteid ärakasutamise eest ja ilmutaksid näiliselt lootusetutes olukordades oma pühitsevat väge.
- Luba, et meie koguduseliikmed, pastorid ja juhid saaksid iga päev Jumala Sõnast täidetud. Lase meil Sind ka igapäevases palves otsida. Tuleta meile meelde, et ilma Sinuta ei suuda me midagi teha.
- Me palume, et laseksid tõusta õdedel ja arstidel, kes rajaksid kogudusi nende 1978 inimgrupi hulgas, kes elavad Kesk-Aafrika lääneosa divisjoni 22 riigis.
- Palume nende 49 miljoni inimese eest, kes elavad Trans-Euroopa linnades, milleni on kõige vähem jõutud.
- Palume seitsme inimese pärast oma palvenimekirjast. Palun anna neile südant, mis tunneks Sind, nagu on kirjas Jeremija 24:7.

Tänu

- Isa, me täname Sind, et kuna Kristus oma meie Vahemees, on meil tulevikku ja lootust.
- Täname, et lohutad meid kõigis meie raskustes, nii et meie võime omakorda teisi lohutada.
- Täname Sind, Jumal, et Sinu vägi on meie nõrkuses täiuslik.

Töötused, millele palvetamise ajal mõelda

- „Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise!“ (Mt 11:28)
- „Ära kardada, sest mina olen sinuga; ära vaata ümber, sest mina olen su Jumal: ma teen su tugevaks, ma aitan sind, ma toetan sind oma õiguse parema käega!“ (Js 41:10)
- „Heida Issanda peale oma koorem, ja tema hoolitseb sinu eest; ta ei lase iialgi kõikuda õiget!“ (Ps 55:23)

LASTES LAHTI OKASTEST

„Vennad, ma ei arva endast, et ma selle olen kätte saanud, ühte aga ma ütlen: Ma unustan kõik, mis on taga, ja sirutun eesoleva poole, ma püüden sihtmärgi poole, Jumala üleva kutsumise võiduhinna poole Kristuses Jeesuses.” (Fl 3:13,14)

Meie koos vanima vennaga olime bioloogilise isa poolt hüljatud. Ta läks ema juurest ära, kui me olime alles väiksed, ja meil ei õnnestunud teda mitte kunagi näha. Me vaid teadsime, et ta oli meremees, pikka kasvu ja nägus, tulipunaste juuste ja tedretähnidega. Ta kõneles lõuna-aktsendiga. Kõik püüded teda leida lõppesid edutult, nii et me lõime sellele käega. Ma kasvasin üle endalt pidevalt küsides, miks isa ei tahtnud olla meiega, ja see jättis minu noorde hinge kustumatu jälje.

Ma olin kohmakas ja tihti komistasin laste mänguväljakul ilma nähtavate põhjusteta. Koolis heideti tihti minu üle nalja. Mul olid lühikesed juuksed, mille tõttu minu kahvatu nägu tundus kandilisena. Silmis puudus rõõmusäde, mis on omane kaheksa-astastele lastele. Tihti olin ma naljade ja väljanaermise objektiks.

Kuna ma mängisin tihti iseendaga, oli koolis minu lemmikaeg vahetund. Eriti piinavaks olid mulle kehalise kasvatuse tunnid, kus me mängisime minu poolt vihatud teatud liiki pallimängu. Mäng seisneb jalaga palli löömisel ja jooksumisel ümber baasi. Me rivistusime üles, kapten valis mängijad oma meeskonda. Mina olin alati viimane, keda valiti. Kui võistkonnad võtsid väljakul oma kohad sisse, saadeti mind tavaliselt väljaku kõige kaugemasse nurka, kuna ma ei mänginud eriti hästi. Siis hakkas minu võistkond hüüdma: „Tagasi! Timmy läheb edasi!” Timmy löi alati palli väga kõvasti, aga mina lihtsalt seisin käed risti. Aga ükskord kuulsin ootamatult hüüet: „Tobe De Weese! Pall tuleb sinu poole! Püüa kinni!” Pilku tõstes nägin, et pall tuleb otse minu suunas. Ma sirutasin käed välja ja püüdsin palli kinni. Oma silmi ja kõrvu uskumata, hüüdsid teised lapsed: „Oi! Tobe De Weese püüdis palli kinni!” Korraste muutusin ma kangelaseks, olles teeninud klassikaaslaste kiituse, kuid see ei kestnud eriti kaua. Tuli minu kord palli lüüa, aga minu löök osutus ebaõnnestunuks ja minu võistkond kaotas palli.

Endas ebakindel olemine ja madal enesehinnang jäid minuga ka noorukieas ja täiskasvanuna. Varase lapsepõlve juhtumused võivad jätta jälje meie isiksuse kujunemisele, kuid ei tohi lubada, et me oleksime jätkuvalt sellises seisundis. Mul oli täielik õigus olla elu

peale pahane ja kibestunud. Lõppude lõpuks, isa hülgas mu ja mul polnud sõpru, mind oli kerge petta, kuna soovisin nii väga olla teiste poolt tunnustatud. Mida enam ma oma olekus kinnistusin, seda enam muutus see reaalsuseks. Ma jätkasin okaste kogumist kimpu. Kuid endise kibeda kogemuse külge klammedumine võib osutada väljakannatamatuks koormaks. Ajapikku võib see laostada meie tervise. Me muutume oma tunnete orjaks.

Hiljuti lugesin ma Ellen White'i tunnistust: „Paljud mõtleavad liiga sageli oma vigadele, puudustele ja pettumustele. Nende süda on täidetud kurbuse ja masendusega. Kui ma olin Euroopas, siis üks öde, piineldes ahastuses, kirjutas mulle ja palus mind teda rahustada ja julgustada. Ööl pärast selle kirja saabumist ma nägin unes, et olin aias, ja mees kes paistis olevat peremees, juhtis mind oma teeradadel. Ma noppisin lilli ja nautisin nende lõhna samal ajal kui minu kõrval käiv öde juhtis minu tähelepanu okastele, mis takistasid tema liikumist. Ta kaebas ja nurises. Ta ei käinud juhi järel mööda teerada, vaid käis okaspõõsaste keskel. „Kui kurb, et see ilus aed on täis okaspõõsaid,” rääkis ta. Siis ütles juht: „Jätke need okkad, te ainult vigastate end nendega. Noppige roose, liiliaid ja nelke.” Kas meie elus pole helgeid rõõmsaid hetki? ... Vaadates tagasi ja meenutades läbi elatut, kas te tõesti ei või leida midagi meeldivat? Kas Jumala töötused ei kasva teie tee ääres nagu lõhnavad lilled? Kas te tõesti ei soovi, et nende ilu ja meeldiv lõhn täidaks teie südant rõõmuga? ...

On rumal säilitada oma mälus möödunud aja eba-meeldivusi, meie patte, pettumusi, kogu aeg rääkida neist, nende pärast nutta, kuni masendus vallutab teid täielikult. Masendunud inimene on mähitud pimedusse, mis takistab tal Jumala valguse tungimist hinge ja heidab varju ka teiste teele.” (*Tee Kristuse juurde*, 116, 117)

Ma eelistasin jätta okkad ja noppida roose. Kui Kristus tuli mu ellu, avastasin ma, kelleks ma Temas sain! Varem olin ma väike kõhnakene, kellel miski ei õnnestu kunagi tõeliselt. Aga ma sain Jumala lapseks, Kuningate Kuninga printsessiks. (1Pt 2:9) Ma pole enam orb, kuna mul on Taevane Isa. (Ps 27:10; Jh 16:27). Ma pole enam hüljatud ja üks, kuna mu Taevane Isa nimetab mind oma sõbraks. (Jh 15:15). Ma tean, et ma olen väga väärtuslik, kuna Tema andis minu eest oma elu. (Jh 3:16). Tõepoolest on põhjust olla rõõmus!

Soovituslik palvevorm

Ülistus

- Issand, me ülistame Sind Su muutva väe eest!
- Me kiidame Sind, sest Sa oled meid kutsunud oma sõbraks. (Jh 15:15)
- Me ülistame Sind selles eest, et oled meid oma lapseks valinud.

Patutunnistus

- Issand, me palume Sinu võitu pattude üle, mis meie elus on.
- Andesta meile, kui oleme keskendunud mineviku „okastele“, lastes neil kogemustel end julgusetuks muuta. Täname Sind, et kui meie oma patud tunnistame, oled Sinu ustav ja õige ja andestad meile ning puhastad meid. (1Jh 1:9)

Eestpalve ja anumine

- Issand, me tõstame palvekätele oma koguduse juhid kogu maailmas. Palun anna neile tarkust, kui nad teevad Sinu rahvast juhtides olulisi otsuseid.
- Me palume Sinu armu andestada neile, kes on meile ülekohut teinud. Issand, palun too perekondadesse paranemist ja taastamist.
- Issand, aita, et igäüks meist võiks olla sõbraks üksinduses olevaile, ilmutades Jumala armastust neile, kes vajavad hoolt.
- Me palvetame oma laste eest. Palun anna neile väge seista julgelt Sinu eest, kui nende teele tulevad raskused ja surve. Aita neil teha tarku otsuseid ja seista tõe eest. (Js 44:3, 4)
- Õpeta meid järgima Kristuse isetut eeskujut, hoolitsedes lähedaste inimeste igapäevaste vajaduste eest. Varusta meid, et võiksime teenida tervisemisjonäridena, kogukonna vabatahtlikena ja sõpradena hüljatud inimestele.
- Issand, haaraku väeline äratus ja jumalakartus viimastel päevadel kogu Sinu kogudust. Luba, et võiksime seista tõe eest, isegi kui taevad langeksid.
- Issand, näita meile, kuidas saaksime moslemitega evangeeliumit jagada. Me palvetame, et nad kuuleksid ja vastaksid Sinu armule.
- Me palvetame nende seemnete eest, mis külvati Jaapanis viimastise kõigi koguduseliikmete kaasatuse töö kaudu. Palun saada töötajaid, kes Jaapanis tegutseksid ja selle eest palvetaksid.
- Me palvetame seitsme inimese pärast oma palvenimekirjas. Palun näita igäühele neist, kui palju Jeesus neid armastab.

Tänu

- Issand, me täname Sinu Su töotuse eest: „Olen veendunud selles, et see, kes teis on alustanud head tööd, lõpetab selle enne Jeesuse Kristuse päeva.“ (Fl 1:6)
- Tänu Sulle, Issand, et Sina võid meid täita rõõmu ja rahuga.
- Me täname Sind selle eest, et sa juba tegutsed nende inimeste südame juures, kelle eest me palvetame.

Töötused, millele palvetamise ajal mõelda

- „Sest mu isa ja ema hülgasid minu, aga Issand võtab mu üles.“ (Ps 27:10)
- „Mis me siis ütleme selle kohta? Kui Jumal on meie poolt, kes võib olla meie vastu?“ (Rm 8:31)
- „Kas naine unistab oma lapsukese ega halasta oma ihuvilja peale? Ja kui nad ka unustaksid, ei unusta mina sind mitte.“ (Js 49:15)

19. jaanuar on palveaega lõpetav hingamispäev.

Motosalm:

„Aga igavene elu on see, et nad tunneksid sind, ainsat tõelist Jumalat, ja Jeesust Kristust, kelle sina oled läkitanud.“

Johannese 17:3

Koosoleku osad:

- tunnistused palveajast;
- koos palvetamine;
- kiituslaulud Jumalale;
- lastejutt – palveajaga seonduv;

Koosoleku märksõna võiks olla *paindlikkus*, et Püha Vaim saaks inimesi kõnetada ja kõik võiksid saada tunnistada ja rääkida oma kogemusi palveajast ja ka tuleviku plaanidest, kui Jumal selles osas kellelegi midagi südamele pani.